

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 24. marts 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1047
Dok.: EHL40967

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Vejdirektoratet, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Sikkerhedsbranchen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Ejendomsforeningen Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Jydske Grundejerforeninger, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Sammenslutningen af Ældreråd i Danmark, Statens Byggeforskningsinstitut, Ældreboligrådet, Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union, Divisionsforeningen og Danske Fodbold Fanklubber.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet har modtaget hørings svar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Vejdirektoratet, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Retspolitisk Forening, Sikkerhedsbranchen, HK Handel, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Jydske Grundejerforeninger, Parcelhusejernes Landsforening, TEKNIQ, Danmarks Idrætsforbund, Dansk Boldspil-Union og Divisionsforeningen

Justitsministeriets kommentarer til hørings svarene er anført i kursiv.

2. Hørings svarene

2.1. Generelt

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Vejdirektoratet, Danmarks Lejerforeninger og Danske Ældreråd har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Kommunernes Landsforening (KL) har anført, at en tilslutning til lovudkastets bestemmelser om kommunernes tv-overvågning forudsætter, at der optages drøftelser mellem KL og regeringen om, hvordan staten kan bidrage til finansieringen af kommunernes eventuelle tv-overvågning, idet omfang kommunernes overvågning også tilgodeser politiets opgavevaretagelse bl.a. vedrørende kriminalitetsforebyggelse mv.

Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet om økonomisk kompensation med KL og meddelt, at der efter regeringens opfattelse ikke er grundlag for kompensation til kommunerne, navnlig fordi det vil være helt frivilligt for kommunerne at etablere tv-overvågning. KL har herefter i et supplerende hørings svar af 18. marts 2010 anført, at KL's bestyrelse finder, at mulighed for, at kommuner kan tv-overvåge offentlige områder, bør følges af mulighed for statslig medfinansiering. KL har endvidere bemærket, at behovet for at iværksætte tv-overvågning alternativt kan søges dækket ved at øge politiets midler til dette formål.

På den anførte baggrund er den del af lovforslaget, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, udgået af lovforslaget.

Rigspolitiet har hørt politikredsene over lovforslaget, og to politikredse har anført, at øget tv-overvågning vil have en såvel forebyggende som efterforskningsmæssig værdi, særlig hvis overvågningen sker målrettet på grundlag en forudgående analyse af behovet herfor, samt hvis overvågningsudstyret er hensigtsmæssigt placeret og af den fornødne kvalitet.

Politiforbundet i Danmark ser positivt på forslaget, der efter forbundets opfattelse uden tvivl vil give bedre efterforskningsmuligheder, hvilket vil være medvirkende til at øge trygheden hos den enkelte borger samt en bedre retsopfattelse og sikkerhed i samfundet som helhed.

Installatørernes organisation **TEKNIQ** støtter lovforslaget og finder det positivt og samfundsmæssigt relevant, at adgangen til tv-overvågning udvides.

Boligselskabernes Landsforening ser lovforslaget som et positivt tiltag, der vil kunne være med til at skabe øget tryghed i boligområderne og medvirke til politiets kriminalitetsbekæmpende virksomhed, forudsat at staten vil afsætte de nødvendige midler hertil.

Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union og Divisionsforbundet støtter lovforslaget.

Sikkerhedsbranchen kan tilslutte sig den afvejning, der er foretaget i lovforslaget, af på den ene side fordelene ved den foreslåede udvidede adgang til tv-overvågning og på den anden side hensynet til privatlivets fred. Branchen finder således, at forslaget er nødvendigt ud fra et kriminalitetsforebyggende sigte. Dog finder branchen de foreslåede vilkår for kommunernes tv-overvågning meget lempelige.

Advokatrådet bemærker, at der ikke ses at være undersøgelser, som bekræfter, at tv-overvågning medvirker til bekæmpelse af kriminalitet, og rådet finder forslaget om udvidelse af adgangen for boligorganisationer mv. til at foretage tv-overvågning betænkelig. Rådet finder desuden ikke, at det af lovforslaget ganske klart fremgår, hvorfor det findes hensigtsmæssigt at lempe kommunernes adgang til at foretage tv-overvågning,

når det tidligere i tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 er blevet forkastet.

Retspolitisk Forening kan ikke støtte lovforslaget og henviser i den forbindelse til, at det i gunstigste fald må anses for stærkt tvivlsomt, om tv-overvågning skulle have en nævneværdig effekt på opklaring af forbrydelser. Over for hensynet til kriminalitetsbekæmpelse og -opklaring står hensynet til privatlivets fred og ikke mindst det grundprincip, at enhver er uskyldig indtil det modsatte er bevist ved en domstol. En konstant og vedvarende overvågning af borgere i det offentlige rum vil efter foreningens opfattelse kunne udgøre et indgreb i privatlivet, og en sådan potentiel mistænkeliggørelse af samtlige borgere, som tv-overvågning udgør, kan også øge mistilliden imellem mennesker.

Datatilsynet har anført, at lovforslaget efter tilsynets opfattelse udvider adgangen til at foretage tv-overvågning i det offentlige rum i et meget betydeligt omfang. Gennemførelsen af lovforslaget kan efter tilsynets opfattelse i løbet af ganske kort tid føre til massiv tv-overvågning i bymæssig bebyggelse i hele landet.

Tilsynet finder ikke, at der er godtgjort en tilstrækkelig begrundelse for en så markant udvidelse i adgangen til at foretage tv-overvågning, som den foreslåede adgang for kommunerne til som led i en generel, tryghedsskabende indsats at tv-overvåge offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, efter tilsynets opfattelse er udtryk for. Ud fra hensynet til privatlivets fred – at borgerne kan færdes i det offentlige rum uden at være overvåget af kameraer – finder tilsynet derfor, at der ikke på det foreliggende grundlag bør gennemføres en sådan meget betydelig udvidelse i brugen af tv-overvågning.

Forbrugerrådet tager afstand fra den foreslåede adgang for kommunerne til at tv-overvåge offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, og advarer imod en generel opsætning af kameraer som led i en tryghedsskabende indsats. Rådet finder denne del af lovforslaget alt for vidtgående og i strid med principperne om saglighed og proportionalitet, hvorimod rådet ikke har bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

Rådet har desuden anført, at det er uvist, hvilke konkrete krav der vil blive stillet til kommunernes opsætning af kameraer, og hvorledes misbrug forhindres, og at det er bekymrende, at lovforslaget ikke tager stilling til den øgede risiko for misbrug af oplysninger i den forbindelse.

Rådet peger desuden på, at der ikke er belæg for at antage, at tv-overvågning generelt vil forhindre overfald, vold eller voldtægt, og kommunerne bør derfor efter rådets opfattelse fokusere indsatsen med forebyggende arbejde og øget mandskab.

Det Kriminalpræventive Råd bemærker bl.a., at forskningen viser en kriminalpræventiv effekt af tv-overvågning i forhold til f.eks. tyveri og hærværk ved overvågning af parkeringskældre og -huse, hvorimod der ikke er påvist en sammenhæng mellem tv-overvågning og reduktion af mere spontant opstået kriminalitet som f.eks. vold.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har anført, at engelske tilstande med hensyn til tv-overvågning ikke er et ideal, men et skræmmebillede. Der henvises til, at det er udokumenteret, at der skulle være nogen kriminalitetspræventiv effekt af tv-overvågning, men måske nok en bedre mulighed for opklaring af visse forbrydelser, og landsforeningen kan ikke anbefale en generel adgang til at foranstalte tv-overvågning af det offentlige rum.

Som der er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, må det antages, at tv-overvågning kan have en vis kriminalpræventiv effekt, navnlig over for visse typer af kriminalitet og ved anvendelse på bestemte typer af lokaliteter. Tv-overvågning har endvidere vist sig at være et nyttigt og afgørende efterforskningsmiddel for politiet ved opklaring af forbrydelser – ikke alene alvorlige forbrydelser som f.eks. drab og røverier, men også mere hverdagsagtige forhold, som dog i sig selv kan være alvorlige nok, er opklaret ved hjælp af billedoptagelser fra tv-overvågning, f.eks. vold begået uden for diskoteker og i restauranter, tyverier begået af lommetyve og lignende på banegårde og i befærdede gader samt hærværk.

Nogle boligorganisationer har fremsat ønske om at kunne tv-overvåge også områder, som benyttes til almindelig færdsel. Dette ønske har bl.a. været begrundet med stigende problemer med uro og hærværk, samt at der i flere boligområder, hvor der i dag er etableret tv-overvågning af ikke offentligt tilgængelige arealer som eksempelvis kældre, har været mindre hærværk disse steder, og at overvågningen øger beboernes tryk-

Der har endvidere i de senere år været en række tilfælde af såkaldte hooliganuroligheder i form af vold og hærværk i forbindelse med afvikling af idrætsbegivenheder, navnlig i forbindelse med visse større fodboldkampe. Ofte er der tale om, at visse grupper af personer bruger den pågældende idrætsbegivenhed som anledning til voldelig adfærd.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet, at boligorganisationer mv. og ejere af idrætsanlæg bør kunne få tilladelse af politiet til at tv-overvåge visse områder, der benyttes til almindelig færdsel, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil tv-overvågning i udsatte boligområder kunne have en kriminalpræventiv effekt over for visse typer af kriminalitet – f.eks. hærværk mod biler – der skaber problemer i disse områder.

Den foreslåede mulighed for tv-overvågning ved idrætsanlæg vil navnlig forbedre mulighederne for, at kontrollører og tilkaldt politi hurtigt kan sendes til de steder omkring idrætsanlægget, hvor uroligheder foregår, og tv-optagelserne vil også kunne være en hjælp for politiet i forbindelse med efterfølgende efterforskning.

Den del af lovudkastet, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, er ikke medtaget i det fremsatte lovforslag, jf. ovenfor.

Der henvises til pkt. 3.1.2 og 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.2. Lovforslagets enkelte elementer

Datatilsynet bemærker, at der med lovforslaget foreslås indsat et nyt stykke i persondatalovens § 26 a, hvoraf det følger, at § 26 a, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse på kommuners tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a. Det indebærer bl.a., at den særlige undtagelse til den almindelige slettefrist på op til 30 dage også skal gælde for kommunernes billedoptagelser af offentlige gader, veje, pladser mv. Betingelsen for en længere opbevaring er ifølge § 26 a, stk. 3, at en sådan opbevaring er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist.

Efter tilsynets opfattelse er der ikke behov for, at kommunerne kan opbevare optagelserne i et længere tidsrum end 30 dage. Tilsynet foreslår derfor, at undtagelsen til den almindelige slettefrist ikke skal gælde for kommunernes eventuelle tv-overvågning af offentlige gader, veje, pladser mv. som led i en generel tryghedsskabende indsats.

Tilsynet anfører desuden, at udkastet til lovforslaget efter tilsynets opfattelse kan give indtryk af, at spørgsmålet om, i hvilket omfang – dvs. hvilke lokaliteter – der vil være adgang til at tv-overvåge, vil bero på en vurdering i forhold til bl.a. persondatalovens regler.

Tilsynet forudser imidlertid, at den almindelige forventning vil være, at hvis man opfylder de foreslåede nye regler i tv-overvågningsloven, vil det være tilladt at foretage tv-overvågning. Hertil kommer, at iværksættelse af tv-overvågning i medfør af det foreliggende forslag ikke vil være foreneligt med tilsynets nuværende krav til saglighed og proportionalitet på tv-overvågningsområdet.

Tilsynet går derfor ud fra, at lovforslaget tilsigter at give et særligt grundlag for tv-overvågning og dermed fravige persondatalovens regler.

Tilsynet finder, at der i lovforslagets bemærkninger bør indeholde en vurdering i forhold til databeskyttelsesdirektivet.

Advokatrådet finder ikke, at lovforslagets betingelser for den udvidede adgang for boligorganisationer mv. til at foretage tv-overvågning i tilstrækkelig grad sikrer, at der kun gives tilladelse til tv-overvågning, når denne er proportional i forhold til målet om kriminalitetsbekæmpelse. Rådet foreslår derfor, at der direkte i loven fastsættes nærmere betingelser for, hvornår en sådan tilladelse kan gives, og at disse betingelser svarer til sagligheds- og proportionalitetskravene i persondatalovens § 5, stk. 2 og 3. Rådet finder, at der bør være samme begrænsning for så vidt angår den foreslåede adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning som led i en generel tryghedsskabende indsats. Rådet foreslår i den forbindelse også, at der stilles krav om politidirektørens tilladelse til en sådan kommunal tv-overvågning.

Den del af lovudkastet, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, er udgået af lovforslaget, jf. ovenfor.

Det er præciseret i lovforslagets bemærkninger, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningsloven, vil have et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke vil være i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3. Der er redegjort nærmere herfor i pkt. 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Idet de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, efter Justitsministeriets opfattelse vil være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet, rejser ordningen ikke spørgsmål i forhold til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Der henvises til pkt. 3.4.1 og 3.4.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har anført, at lovforslaget efter landsforeningens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad fastlægger, hvad der skal forstås ved ”boligområde” og ”arealer i direkte tilknytning hertil”.

Jydske Grundejerforeninger anmoder om, at private boligområder tillægges samme muligheder for tv-overvågning som almene boligorganisationer.

Parcelhusejernes Landsforening noterer sig, at også grundejerforeninger og vejlaug med en tilslutning på 75 pct. af medlemsskaren vil kunne etablere overvågning af foreningens fællesarealer. Landsforeningen anmoder i den forbindelse om, at det af loven eller bemærkningerne i lovforslaget kommer til at fremgå, at sædvanlige formålsbestemmelser i vedtægterne for grundejerforeninger og vejlaug anses for at være tilstrækkelige til, at foreningen mv. kan vedtage at etablere tv-overvågning. Landsforeningen ønsker subsidiært en tydeliggørelse af, hvad der skal stå i en sådan vedtægtsbestemmelse, for at det må anses for tilstrækkeligt.

En bestemmelse i lovudkastet om, at boligorganisationer og foreninger mv. skulle repræsentere mindst 75 pct. af husstandene i et område for at kunne få tilladelse til at tv-overvåge det pågældende område, er i det fremsatte lovforslag ændret til, at organisationen m.v. skal repræsentere alle husstande i det boligområde, som ønskes tv-overvåget.

Boligorganisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, kan efter forslaget få tilladelse til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige arealer i det pågældende boligområde, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det "boligområde", hvor det herefter kan komme på tale at give en organisation mv. tilladelse til tv-overvågning, er det område, som organisationen mv. ejer eller har rådighed over – f.eks. (dele af) veje, stier, fortøve og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Ansøger f.eks. en grundejerforening om tilladelse til tv-overvågning af en privat fællesvej, skal tv-overvågningen ligeledes som udgangspunkt rettes mod de vejarealer, som grundejerforeningen eller dens medlemmer selv ejer.

Der kan endvidere efter forslaget gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der må herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for væsentlig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed (og som ikke er repræsenteret af boligorganisationen mv.), vil det være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det derimod ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det er ikke en forudsætning for at opnå tilladelse til at tv-overvåge et areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, at boligorganisationen mv. tillige foretager overvågning af arealer i selve boligområdet. Eksempelvis vil en ejer- eller grundejerforening, som repræsenterer husstandene i et boligområde, som grænser op til en offentlig vej, efter omstændighederne kunne få tilladelse til at overvåge den del af vejen, der ligger i umiddelbar tilknytning til de repræsenterede husstande, selv om foreningen ikke også har behov eller mulighed for at foretage tv-

overvågning af (frit tilgængelige) arealer, som foreningen eller dens medlemmer selv ejer.

Det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Der henvises til pkt. 3.2.2 og 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det må afgøres efter de gældende vedtægter for en grundejerforening eller et vejlaug, om det falder inden for foreningens formål og rammer at foretage tv-overvågning i boligområdet. Om vedtægterne i en given forening er formuleret på en sådan måde, at spørgsmålet om tv-overvågning kan anses for at ligge inden for foreningens formål og rammer, må afgøres efter de almindelige foreningsretlige regler. Det må imidlertid forventes, at dette for en stor del af ejerforeningerne og grundejerforeningernes vedkommende ikke vil være tilfældet. Hvis der i de pågældende foreninger er et ønske om at kunne træffe beslutning om tv-overvågning, forudsætter det i givet fald vedtægtsændringer.

Politiet skal som udgangspunkt ikke påse de foreningsretlige forhold, men det bør i givet fald fremgå af politiets tilladelse, at det er en forudsætning for tilladelsen, at foreningen inden for sit formål lovligt kan foretage tv-overvågning, samt at beslutningen herom er truffet i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

Der henvises til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Desuden ønsker Parcelhusejernes Landsforening, at der indføres en bestemmelse om, subsidiært tydeliggøres, at administrationen af tv-overvågningen og databehandlingen i den forbindelse kan udliciteres til en professionel aktør.

En grundejerforening mv., som etablerer tv-overvågning, vil i relation til persondataloven blive anset som dataansvarlig, jf. persondatalovens § 3, nr. 4. Dette udelukker ikke, at administrationen af optagelserne kan overlades til en databehandler, som behandler oplysningerne på den dataansvarliges vegne.

Forholdet mellem den dataansvarlige og databehandleren er reguleret af persondatalovens § 42, hvoraf det bl.a. fremgår, at gennemførelse af en

behandling ved en databehandler skal ske i henhold til en skriftlig aftale mellem parterne, og at det af aftalen skal fremgå, at databehandleren alene handler efter instruks fra den dataansvarlige.

Justitsministeriet finder ikke, at der er grundlag for at fravige de almindelige regler i persondataloven om, at den, der beslutter at etablere f.eks. tv-overvågning, også er ansvarlig for behandlingen af optagelserne.

Endelig ønsker Parcelhusejernes Landsforening, at det med henblik på at hindre uberettiget tv-overvågning af private områder bør fremgå af loven, i hvilken højde og i hvilken retning overvågningskameraer skal placeres.

Justitsministeriet bemærker hertil, at det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv, og der må ikke være tale om, at personer kan blive tv-overvåget, når de befinder sig i deres eget hjem.

Der henvises til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Politiforbundet i Danmark finder, at der bør stilles krav til kvaliteten af det tv-overvågningsudstyr, der anvendes, ligesom udstyret af ressource-mæssige årsager bør standardiseres, så optagelserne kan aflæses uden brug af forskellige hjælpeværktøjer.

TEKNIQ bemærker, at installatøren må anses for den nærmeste til at rådgive ejere af tv-overvågningsanlæg om reglerne herfor samt sikre lovlig installation og drift. **TEKNIQ** finder det derfor formålstjenstligt, at der i loven stilles krav om tredjepartskontrolleret kvalitetsstyringssystem for de virksomheder, som ønsker at installere tv-overvågningsanlæg.

Sikkerhedsbranchen og **HK Handel** har ligeledes udtrykt ønske om, at der stilles krav om certificering af installatører af tv-overvågningsudstyr, hvilket efter **HK Handels** opfattelse vil være med til at sikre, at kvaliteten af tv-overvågningen forbedres, at den sker på en etisk og teknisk ansvarlig måde, og at den gældende lovgivning overholdes. Sikkerhedsbranchen opfordrer til, at der udarbejdes en vejledning om de nye regler. Sikkerhedsbranchen har desuden anført, at branchen har skabt en ISO 9001-certificering for installatører af tv-overvågningsudstyr, som sikrer kvali-

tet i bl.a. optagelserne og i vejledning af kunden. I forbindelse med certificeringen skal installatøren udfærdige installationserklæringer, som ville kunne anvendes til politiets registrering af, hvor tv-overvågningsudstyr etableres.

Justitsministeriet finder ikke, at reglerne for tv-overvågning af de områder, der er omfattet af lovforslaget, er af en sådan kompleksitet, at det er nødvendigt at stille særlige krav til de virksomheder, som installerer den pågældende tv-overvågning.

Det bemærkes hertil, at det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Der henvises til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet vil i samarbejde med Datatilsynet revidere den vejledning om tv-overvågning, som tilsynet og ministeriet har udgivet i marts 2008, hvis lovforslaget bliver vedtaget.

Af Justitsministeriets redegørelse til Folketingets Retsudvalg om erfaringerne med privates adgang til at tv-overvåge efter lovændringerne i 2007 (Alm. del – bilag 129 – folketingsåret 2009-10) fremgår det bl.a., at Rigspolitiet har oplyst, at det er politikredsenes generelle opfattelse, at optagelserne er blevet af langt bedre kvalitet i takt med den teknologiske udvikling og de lavere anskaffelsespriser. Det fremgår dog også af redegørelsen, at enkelte politikredse har oplyst, at de fortsat modtager optagelser af ringe kvalitet.

Der vil være mulighed for, at politiet kan meddele pålæg vedrørende kvaliteten af den tv-overvågning, som der gives tilladelse til efter de foreslåede regler, i medfør af tv-overvågningslovens § 4 b (som ikke foreslås ændret). Det skal i den forbindelse bemærkes, det står de pågældende boligorganisationer mv. og ejere af idrætsanlæg frit for, om de vil benytte sig af muligheden for at foretage tv-overvågning eller ej.

Som det fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 2 og 3, i tv-overvågningsloven, skal politiet give tilladelse til tv-overvågning, der foretages af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg, af områder, som benyttes til almindelig færdsel. Politiet vil således have informationer om, hvor der foretages tv-overvågning i medfør af de foreslåede bestemmelser, og Justitsministeriet finder det på den baggrund ikke nødvendigt,

at der stilles krav om indgivelse af installationserklæringer eller lignende i forbindelse hermed.

HK Handel har for så vidt angår tv-overvågning, som foretages af boligorganisationer mv., anført, at tilladelser hertil ikke bør kunne udstrækkes til mere end 1 år ad gangen. Hvis der er tale om en 5-årig periode, får overvågningen karakter af at være varig, og incitamentet til at afdække, om andre tiltag kunne være formålstjenstlige, forsvinder.

Justitsministeriet finder, at der bør vurderes konkret af politiet fra sag til sag, for hvor lang en periode tv-overvågningen bør tillades. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

HK Handel bemærker, at det ikke er begrundet i lovforslaget, hvorfor politiets tilladelser til tv-overvågning ved idrætsanlæg ikke skal begrænses således, at de kun gælder på bestemte tidspunkter omkring konkrete arrangementer.

Som anført i pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget finder Justitsministeriet ikke en sådan begrænsning nødvendig eller hensigtsmæssig.

HK Handel savner en klar vurdering af, om de foreslåede regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder er forenelige med EU-retten. HK Handel bemærker i den forbindelse, at kommunerne med forslaget får mulighed for at foretage tv-overvågning overalt og uden at proportionalitetshensynene iagttages.

Den del af lovudkastet, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, er udgået af lovforslaget, jf. ovenfor.

Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union og Divisionsforeningen foreslår, at ordet ”idrætsanlæg” i den foreslåede § 2, stk. 3, i tv-overvågningsloven i lovteksten erstattes med ”(private) ejere af idrætsanlæg”, idet idrætsanlæg kan være ejet og drevet i forskellige ejerformer.

Justitsministeriet bemærker, at forbuddet i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, mod tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som

benyttes til almindelig færdsel, alene gælder for private. Den foreslåede bestemmelse i lovens § 2, stk. 3, om idrætsanlæg er således en undtagelse til forbuddet i § 1, stk. 1. Justitsministeriet finder derfor, at det med tilstrækkelig klarhed fremgår, at bestemmelsen alene vedrører private idrætsanlæg, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet er enig i, at det er hensigtsmæssigt, at det i lovteksten præciseres, at tilladelsen gives til ejeren af idrætsanlægget, og lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed.

Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union og Divisionsforeningen anfører, at tv-overvågning af og ved idrætsanlæg med lovforslaget vil blive undergivet to forskellige bestemmelser i tv-overvågningsloven – § 2, stk. 3, for private anlæg og § 2 a for offentligt ejede anlæg – og at det bør sikres, at der i politidirektøernes praksis anlægges en ensartet vurdering af behovet for udvidet tv-overvågning, uanset anlæggets ejerforhold.

Den del af lovudkastet, som vedrører en udvidet adgang for kommunerne til at foretage tv-overvågning, jf. den foreslåede § 2 a i tv-overvågningsloven, er ikke medtaget i det fremsatte lovforslag, jf. ovenfor. Lovforslaget indeholder således ikke regler om adgangen til at foretage tv-overvågning af og ved offentligt ejede idrætsanlæg.

Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union og Divisionsforeningen bemærker, at det i lovforslaget ikke er omtalt, hvilke konsekvenser lovforslaget vil have for registreringsforhold efter lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (hooliganregistret).

Justitsministeriet finder ikke, at lovforslaget har særlige konsekvenser for registreringsforhold i hooliganregistret.

2.3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Sikkerhedsbranchen opfordrer til, at der oprettes en pulje, hvorfra særligt belastede boligorganisationer mv. kan søge midler til at etablere tv-overvågning.

Boligselskabernes Landsforening finder det nødvendigt, at lovforslaget følges op af økonomisk støtte til tv-overvågningsanlæg, som etableres af boligorganisationer mv., for at formålet med lovforslaget kan opfyldes. Det vil efter landsforeningens opfattelse således ikke være rimeligt, at udgifterne hertil pålægges beboerne i boligområderne.

Formålet med lovforslaget er at give bl.a. boligorganisationer mulighed for efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel. Anvendelse af denne mulighed vil være helt frivillig for de enkelte boligorganisationer.

Rigspolitiet har hørt politikredsene over lovforslaget, og to politikredse har bemærket, at lovforslaget må antages at indebære en ikke ubetydelig sagsbehandlingsbyrde for politiet i forbindelse med ansøgninger om især tilladelse til tv-overvågning, som foretages af boligorganisationer mv., hvor bl.a. beskrivelses- og dokumentationskrav samt afgrænsningsproblestillinger efter omstændighederne vil kunne give anledning til diskussion. Hertil kommer opgaver i form af kontrol af, at etablerede tv-overvågninger er lovligt indrettet mv.

Lovforslaget skønnes at medføre visse begrænsede udgifter for politiet til bl.a. behandling af ansøgninger fra boligforeninger mv. og idrætsanlæg om tilladelse til at foretage tv-overvågning. Udgifterne vil blive afholdt inden for politiets eksisterende ramme.

Der henvises til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Datatilsynet har anført, at tilsynets tilsynsopgave på tv-overvågningsområdet helt utvivlsomt vil blive voldsomt forøget, hvis lovforslaget vedtages. Det gælder i forhold til den løbende vejledning/rådgivning, og det gælder med hensyn til tilsyns- og kontrolopgaver. Datatilsynet forventer derfor, at en vedtagelse af lovforslaget følges op af en forøgelse af tilsynets bevillinger.

Lovforslaget skønnes at medføre en forøgelse af Datatilsynets opgaver med bl.a. løbende vejledning og tilsyn og kontrol på tv-overvågningsområdet. Udgifter hertil vil blive afholdt inden for Datatilsynets eksisterende ramme, jf. pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig fra det udkast, der har været i høring, på følgende punkter:

1. I lovforslagets titel er det udgået, at lovforslaget også vedrører en ændring af lov om behandling af personoplysninger. I undertitlen er det udgået, at lovforslaget også vedrører udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner.

2. Det er i forslaget til tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, præciseret, at politidirektørens tilladelse kan gives *uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1*.

3. I forslaget til tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, er kravet om, at en boligorganisation eller forening skal repræsentere 75 pct. af husstandene i et boligområde, for at få tilladelse til at tv-overvåge området, ændret til, at organisationen eller foreningen skal repræsentere alle husstandene i det pågældende område.

4. Det er i forslaget til tv-overvågningslovens § 2, stk. 3, præciseret, at politidirektørens tilladelse kan gives til *ejere* af idrætsanlæg.

5. Den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området, er udgået af lovforslaget.

6. Den foreslåede bestemmelse i § 26 a, stk. 4, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter bestemmelsens stk. 1-3 også finder anvendelse på kommuners tv-overvågning omfattet af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a, er ligeledes udgået af lovforslaget.

Herudover er der foretaget visse præciseringer i lovforslagets bemærkninger.